

saa snart de saa eller hørte noget uden at være klar over, hvad det var, de skød paa, gav sig til at skyde, hvilket har kostet en Soldat Livet, saa maa det være meget alarmerende Instrukser, der er givet. Man saa, at hele Kystdefensionen var i Beredskab, man sendte en Del af den til Sjællands Nordkyst og gav speciel Ordre til Soldaterne om at holde skarpt Udkig efter russiske Handelsskibe. Alle den Slags Foranstaltninger, som ikke kunde holdes hemmelige, som kunde iagttages af Folk, der kom forbi paa Landevejen i Nærheden af Kaserner og militære Anlæg, og som Soldaterne naturligvis talte om og skrev om til deres Paarørende, medvirkede til at sætte Gang i Rygternes Udbredelse og forøge Uroen, og det blev saa meget desto værre, som Officererne syntes at være de værste Rygte-smede. Officerskredse lod sig forlyde med, at Rekognosceringsmaskiner havde konstateret Tilstedeværelsen af 35 russiske blandede Divisioner ved Warnemünde. De skulde aabenbart overfalde Danmark. Der var store russiske Skibsansamlinger, øjensynlig til samme Formaal, ovre paa Kiel-Kanten. Efter de samme Officerskredses Paastand mente man, at der var gaaet store amerikanske Enheder gennem Sundet om Natten. Kort sagt, man kunde vente, at Krigen i Østersøen brød ud en af de første Dage.

Desværre maa jeg sige, at den højtærede Justitsminister forsøgte at gøre Officererne Rangen stridig som Rygtesmed. Han holdt ganske pludselig i Radioen en Tale om de saakaldte Vaabensmuglinger, hvor han ganske vist fik sagt, at man ikke havde konstateret Rigtigheden af de fremkomne Paastande, men derpaa opfordrede han indtrængende alle og enhver til at holde Udkig, idet han betonede, at vi kan ikke passe paa alle Kyster, der kan ske saa meget, vi kan aldrig vide, og derfor bør enhver ufortøvet ved Dag eller Nat, pr. Bud eller pr. Telefon, til Fods eller til Hest, styrte til Myndighederne, saa snart de ser noget, der synes mistænkeligt. Det var i Virkeligheden egnet til at give Befolkningen Indtryk af, at nu stod man over for en ny 9. April. Det fik man ogsaa Indtryk af, naar man saa paa de Beredskabsforanstaltninger, der blev gennemført for Politiets Vedkommende, efter Politifolks Udsagn vendt konkret imod et umiddelbart forestaaende indenrigspolitisk væbnet Kup. Alt dette spredte Panik. Man maatte gaa ud fra at det var Alvor.“

Nogle beroligende Ord fra Regeringen kunde efter Forespørgernes Opfattelse have hjulpet adskilligt, men de var udeblevet, „og der udeblev det, som havde været endnu mere nødvendigt, nemlig en kortfattet Redegørelse fra Regeringen, ikke om Detailler i Beredskabet, men om Beredskabets Omfang og navnlig om Regeringens Bevæggrunde til dette Bered-